

Párttagságunk feladata: ideológiai képzettségének fokozása

Az 1956. októberi ellenforradalom leverése után az ellenség új módszerhez folyamodott, — a fegyveres harc helyett az ideológiai harcot helyezte előtérbe, vagyis a nyílt támadás helyett burkolt formában, szavakkal keresi a párttagság sorában a támadási felületet. Demagóg oportunista, revizionista nézetekkel akarják megbontani pártunk egységét. Mindent elkövetnek, hogy a párttagság sorait megbontsák és tevékeny agitativ módszereiket megválogatva, keresik fel párttagjainkat és amennyiben a párttagok nem rendelkeznek a kelendő marxista-leninista ideológiával, úgy az ellenség bomlasztó tevékenysége pozitív talajra talált.

A nyílt ellenforradalmi erők leverése után pártunk Központi Bizottsága feladatul tűzte párttagságunk elé sorainak rendezését és ideológiai képzettségének fokozását. Akkor, amikor kidolgozta az oktatás helyes formáit, a legalapvetőbb oktatási formának a marxizmus-leninizmus és az időszerű kérdések tanfolyamát tartotta, illetve tartja. Ezen az oktatási formán keresztül ismerkedhet meg tagságunk a marxista-leninista ideológia alapvető kérdéseivel. Azonban ezen két oktatási formán belül különbséget kell tenni az elmélet betűje és lényege között. Hiszen a marxizmus nem dogma, hanem egy állandóan továbbfejlődő tudomány.

Várpalota területén folyó pártoktatásról elmondhatjuk azt, hogy hallgatónk többsége úgy foglalkozik az anyaggal, mint a tudományval. Ezt tapasztaltuk az Inotai Alukohóban és a Péti Nitrogénműveknél is. A hallgatók az egyes kérdések felett komoly vitákat rendeztek. Természetesen nem mondhatjuk el ezt — minden alapszervezetünkre. Ez abból is adódik, hogy hallgatónk kiválogatása az oktatási év beindításánál nem volt eléggé körültekintő.

Propagandistáink felkészültege, módszeres jónak mondható. Ezt bizonyítja a propagandista tanácskozások színvonala. A tanácskozásokon minden olyan elvi kérdést meg tárgyalnak, amelyekkel kint a hallgatók között találkozhatnak. Természetesen az elméletet megtanulni nem elég. Azt közvetlen gyakorlati

módon kell megvalósítani. Hiszen az elmélet gyakorlat nélkül nem ér semmit. Erre kell hallgatónknak, propagandistáinknak, tehát egész párttagságunknak törekednie. A marxizmus-leninizmus az élet minden területén irányt mutat, hiszen a nemzetközi munkásmozgalom, tehát az összes országok általánosított tapasztalata. Nem egyes emberek kitalálása, hanem a munkásmozgalom tanulmányozása alapján jött létre. Ez egyben azt is jelenti, hogy kötelező minden szocializmust építő ország számára.

A munkásmozgalom fejlődésével ez a tudomány is tovább gazdagodik. Párttagságunkat, illetve egész pártunkat fel kell vértézni forradalmi elmélettel, mert vezető szerepét csak így tudja biztosítani. Amikor a szemináriumokon részt vesznek hallgatónk, akkor mindig erre a kérdésre gondoljanak és ennek a szellemében tanulmányozzák alkotó módon a marxizmus-leninizmust. Vannak a káán is esemélyek keresők, akik az egyes kérdéseket igyekeznek állandóan felszínre tartani. Úgy gondolják, hogy ezzel sorainkat megbontják, vagy esetleg más szocializmust építő ország iránti bizalmunkat megrendítik. Ilyen kérdés például, hogy Lengyelország és Jugoszlávia szocializmust épít-e?

Igen, szocializmust épít. Nézzük meg, hogy mik bizonyítják ezt:

1. Burzsoázia kizajrása.
2. Az alapvető termelészközök társadalmi tulajdonba vétele.
3. Munkásosztály van hatalmon.
4. Vezető erő a Kommunista Párt.
5. Az ország alapvető politikai, gazdasági intézményei a proletáriátus érdekeinek vannak alárendelve.
6. A szocialista kultúrforradalom kibontakozásán dolgozik mindkét ország.

Ha mindezt megvizsgáltuk, akkor kételyek nélkül elhihetjük, hogy a két ország szocializmust épít sajátos módon.

Azonban nem csupán ezzel az egy kérdéssel találkozunk, hanem számtalannal, amelynek célja végző soron dolgozó népünk egységének megbontása. Eppen ezért alapvető kötelessége minden párttagnak a marxizmus-leninizmus fokozottabb ismerete, hogy az elméleti

zürzavart, illetve, melyet az ellenséges elemek igyekeznek teremteni, szét tudjuk oszlatni. Az ideológiai harcot csak így tudjuk biztató eredménnyel felvenni és megsemmisítő csapat mérni az ellenséges nézetekre.

Gondos Lajos
MSZMP Városi Bizottság
agit. prop. o. v.

A Hazafias Népront hírei

Az 1956. október 26-án hősi halált halt tizenhárom szovjet elvtárs emlékére, 1958. április 4-én a Hazafias Népront emlékművet leplezte Várpalota város lakóinak anyagi támogatását igénybevéve.

A gyűjtés kezdeményezését Várpalota város parasztsága részéről az Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjai biztosították, Kárász János parancsnok vezetésével.

A Hazafias Népront II. kerületi bizottsága március 3-án vezetőségi ülésen terjesztette elő az évi átfogó tervjavaslatot.

A javaslat tartalmazza pétfürdői viszonylatban a Hazafias Népront 1958. évi kerületi munkáját.

A városi központi művészegyüttes március 3-án vezetőségválasztó ülést tartott. Feladatul tűzték ki: közel száz főből álló ének-, zene- és táncegyüttes létrehozását, Inota, Pét és Várpalota viszonylatban. Igazgató Rajkai Elemérné.

Az együttes bemutató előadása június 26-án lesz a Péti Szabadtéri Színpadon.

Idős harcosok

Egy életen át...

Mikor az óra a műszak végét jelzi, Gusztáv bácsi gyakran belátogat a legényzárlókba. Már úgy köszöntik, mint régi ismerőst. Beszélget a fiatalokkal egy régi küzdelmes életről. — Mert jó az, ha hallanak a múlttól, jobban becsülik a jelenet.

Kajdi Gusztáv nyugdíjas bányász életregegye erőt ad annak, aki figyelemmel végighallgatja. A sok verést kapott gubás inas, az ellenforradalmi bandák ellen harcoló vöröskatoná, a nyomorúságtól külföldre üzött bányász szinte csak kösölgatja emberré válásának éveit. 71 kemény esztendő nehezedik vállaira, de nem fáradt, mert megújodott életével ereje is visszabainduló vöröskatoná-

kat. Kajdi Gusztáv fegyvere előtt nem volt megállása az ellenségnek. Nem hallgattatta el azt, csak az árulás.

A volt vöröskatonákat sújtó terror külföldre üzte, elszakította családjától a közben bányásszá lett gubáslegényt. A francia ellenállási mozgalom kemény harcát kapott benne, akinek a párt ügye szabta meg életét. A náci hadsereg bevonult Loos-en-Cohelle-ba. A gestapo az ellenállók után szimatolt. — Azonnal hazajött Magyarországra — kapta az utasítást Kajdi Gusztáv. Hegyeshalomtól toloncolták családjával a tabi „menekülttáborba”. A következő állomás Várpalota.

A felszabadulás után szervezte a pártot, de neki nem jut benne hely. A sok „mond-ták”-nak bedől a vezetőség. De ő dolgozik az egységbizottságban a szocialdemokraták MDP-be való szervezésén. 1948-tól igazgatótan, de 1919-től egy percre sem szünve dolgozik a pártért. És akik átérzik Gusztáv bácsi életútját, azokkal minden nap erősebbek vagyunk.

A. M.

A kazánháziak társaik távolmaradását is pótolták

Míg a szélvihar a szentéren a November 7. Erőmű területén szénfeldadási gondot jelentett, addig a kazánházi dolgozóknak más kellemetlenséget okozott. A tetőszerkezet javítása miatt a port, sőt a kéményből a füstöt is, az orruk alá nyom-

ta. A dolgozók gázzal, porral viaskodva végezték a munkájukat, helytálltak, ami azt is mutatja, hogy a munka ez idő alatt is rendezes ment.

Az erős szélvihar miatt jónéhány autóbusz késett, a dolgozók meg-

szervezték az egymásközötti váltást, ami azt jelentette, hogy azok a dolgozók, akiknek váltótársaik időben nem érkeztek meg, tovább dolgoztak. Ez azonban egy-két óránál tovább nem tartott.

A felelősség...

Az S. II. bányát úgy emlegetik a Várpalotai Trösztnél, mint a tröszt legnagyobb bányáját. Ez valóban így is van. Még egy ilyen korszerű bánya nincs a tröszt területén. Szene van bőven és igen jó minőségű. A dolgozók is egyre inkább magukénak érzik a bányát. Ha a jövőszet nem is, de a szállítás gépesítése teljesen megoldódott. Azaz megsem teljes, mert a Skyp-rendszerű szénzállító akna, — mint ez a bányászati beruházások kivitelezésénél szokásos —, nem készült el határidőre. Hogy a műszaki követelményeknek megfeleljen, mások vannak hivatva eldönteni, de hogy az akna tengelye és a gépház tengelye eltér egymástól, az tény.

A jelenlegi szállítóakna, amelyen a személy-, az anyag- és a szénzállítás történik, geológiai vagy kivitelezési okokból megtört, s így a kas csúszópofái a vezérlőceket tönkreteszik.

Február 18-án 10 óra 50 perckor vezérlőtoros következett be és a hat órákor leszállt dolgozók csak 19-én 1 órákor tudtak kiszállni. Az üzem vezetősége jegyzőkönyvet továbbított a trösztön keresztül a Nehézipari Minisztérium Szénbányászati Főosztályához... Az akna jelenlegi állapota mellett sem a személy-, sem a szénzállításért felelősséget nem vállalunk... A jelzés használt. A minisztérium egy bizottságot küldött ki az akna felülvizsgálására.

Emberélet és szén. Mindkettő drága nekünk. Intézkedni kell, mégpedig sürgősen. A hosszú szemle után a bizottság döntött. Leálljuk az aknát ideiglenes javításra, s ha a Beszálló-

aknához az átlukasztás megtörténik, meg kell kezdeni a végleges javítást.

A tanácskozás úgy folyt, mintha nem is a tröszt legtöbb szénét adó bányájáról lenne szó. Aki felszólt, mind a biztonságról érdeklődött. Eképp hangzottak az utasítások is... Az akna nyugati kasával a személyszállítást beszüntetjük... a szükséges munkák elvégzése után a személy- és a szénzállítás megindulhat, de csak az esetben, ha a tröszt és az Aknamélyítő Vállalat meggyőződött a munkálatok rendben elvégzéséről. A teherszállítást 6, a személyszállítást 4 méteres sebességgel szabad végrehajtani, a kasok találkozásánál ezt a sebességet 2 méterrel csökkenteni kell...

A tárgyalás kitért az akna végleges kijavítására is, de csak miután az emberek biztonsága érdekében a döntést meghatározták.

Cs. Horváth József jutott az eszembe, aki nemrég azokról az időkről beszélt, amikor még a Salgó aral dirigáltak Várpalotán. — Egyetlen, kézzel hajtott ventilátor „szolgáltatta” a levegőt az egész bányának. Patakokban veréjétekező bányászok robotoltak az urak kényelméért. Aki nem bírta, mehetett.

Van-e mérték, amely ki tudja fejezni a két világ közötti különbséget? Romba kellett dönteni egy rendszert, hogy az ember emberré legyen. De talán mégis van mérték. Haracka elvtársról hallottam, mikor bácsuzott: ...Az emberekre nagyon vigyázzanak!

A. M.

KÉT VÁROS - KÉT NÉP — EGY ÚTON —

Van néhány szerencsés ember Várpalotán, aki elmondhatja: jártam Csehszlovákiában s érzetem azt a mély és őszinte barátságot, mely e két testvéri népet egymáshoz fűzi. Mikor a közös úton, a szocializmus építésének útjára lépett e két nemzet, Kommunista Pártjaink igyekeztek szétrombolni azt a gálat, ami eddig szétválasztott bennünket. Pedig nagy költőnk, Ady írta: ...bánatunk és keservünk ezer év óta rokon. Miért nem találkozunk süvöltve az eszmebarikádokon...?

Találkoztunk. És találkoztunk a két bányászváros: Körmöcbánya és Várpalota. Két év óta, mikor az első sportkapcsolat a két város között megteremtődött, családok kötődtek örök barátságot innen is, onnan is. Március ötödikén egy újabb léglával erősödött a két város, a két ország barátságának megdönthetetlen vára. Dr. Theodor Lamos, a körmöcbányai múzeum főlevéltárosa látogatott el hozzánk, hogy megismerhesse bennünket Körmöcbánya történetével és a csehszlovák műemlékekhez kapcsolódó régi és újkori történelemmel.

Mint val amikor az iskolában (bár akkor irreleváns beállításban) úgy pergett előttem a két nép, különösen a szlovák nép történelme. Régi igazság az, hogy egy nép történelmének kulturális fejlődésének leghívebb őrzője az építészet. S az a nép, mely megőrzi a pusztulástól e gazdag emléket az ulókorának, bizonyítja nemzete életrehatótlóságát. Hét évszázad pergett le előttünk. Munkában, alkotáiban és harcokban gazdag hét évszázad.

Nem az ember írta Körmöcbánya kezdeti történelmét, hanem maga a föld. — Így kezdte előadását dr. Theodor Lamos, és a filmet élénkítve a természet vadregényes szépsége. A föld mozgása vetette a felszínre az aranyat. Valamikor leltek itt egy maradványt és annak a begyében aranyat találtak. — Így mondja a legenda. Az igazság más mond. Az aranyra éhes emberek letelepedtek és velük együtt a roboto-

sok, a bányászok. Mi bizonyíthatnánk leghívebben azt, hogy aki dolgozott, szegény volt és akiknek dolgozott, az gazdag, mint ezek lakói.

Es a vásznon látjuk az urak kényelmes, később várrá fejlődött otthonait, s távol a bányász szegényes fakalyibáit. Az arany híre eljut a királyhoz, Róbert Károlyhoz, s különös gondot fordít a város fejlődésére, még saját cimereiből is odaajándékozta az Anjou lilomot. Fellendül az aranybányászat, az olvasztás, majd a pénzverés és vele együtt fejlődik a város. A kor jellegzetes stílusával építészeti remekművek emelkednek. Kifejlik Körmöcbánya. A kép elvissz bennünket az erdőkoszorúta hegyek közé épült ősi városba, mégis él szívünkben egy kis elégedetlenség: Bárcsak közelebb láthatnánk!

A másik kisfilm végigvonultatja a korra jellemző várokat, melyeken, ha kívül szorult is a pörrép, mégis sokat tettek a nemzet és kultúrája védelmében. És a csehszlovák nép megőrizte ezeket a történelmi emlékeket és felbecsülhetetlen anyagi áldozatokkal őrizte, ápolja a régi kor művészetét. Ápolja, hogy bizonyítást szolgáljon a jelen nemzedéknek a nép nagyráhatatlóságáról.

Dr. Theodor Lamos előadása nem csupán arról beszélt, hogy milyen volt népének ősi kultúrája. Szavaihoz ott éreztük az igazi hazafiságot a testvéri népek összefogásának legyőzhetetlenségét, amelyet csak a kommunista párt vezetett nép tud igazán értékelni és becsülni.

Különösen kedves volt nekünk ez a nap, mert testvéri összefogásunk egyik legszebb bizonyítékát, népünk közös kultúrájának szánt rövid időszájából, a mi anyanyelvünkön hallottuk.

Gazdagabbak lettünk. S mi, akik a Széntröszt klubtermében ezt az estét eltöltöttük, bizvást biztatunk abban, hogy népünk igaz barátsága időállóbb bástyája a szocialista népek nagy táborának, mint amelyeket a film pergettett le előttünk.

—alm—